

עם זיל סנטיג'ון
— לאדם מרובע

מי המבוסס על מאזן הכוחות הי קיימים, והמונע עליית כוחות "מהפכניים" המפריעים לסדר.

תמונה זו מובנת בנקל לשליטי הקרמלין. המעצמה הסובייטית היא, כיום, גורם שמרני. המעוניין לקיים את הסדר הקיים, תוך שיפור הדרגתי וזהיר של עמדותיו. הדיפלומטיה הסובייטית ממשיכה כימעט בכל המובנים בשיטות הדיפלומטיות של הצארים. כשם שהצאר אלכסנדר תמך במטרניך, כן תומכים כיום שליטי מוסקבה בקיסינג'ר.

מי שרוצה לשמור על סדר קיים, מוכרח למנוע בעד מדינות קטנות להפר אותו, ולגרום לסיכסוכים מקומיים המסוגלים לערער את שוויון-המשקל העולמי. קיסינג'ר משתמש בספריו במונח "מהפכני" כהגדרה שלילית לכל כוח המסכן את הסדר הקיים, והעלול בגלל איפוזיותו המוגיזמות להמיט על העולם מילחמה. זעזועים ושואה.

על רקע זה מובנת בנקי גישתו לבעיות המרכזיות. ישראל שלאחר 1967 היא מדינה "מהפכנית" — גורם הרוצה לערער את הסדר הי קיים במזרח, לקבוע גבולות חדשים, להתפשט. בגלל קיום גורם מהפכני נוסף — הסלסטינים.

את כל זה צריכים לסלק עליידי יצירת סדר מרחבי חדש. שיהיה "לגיטימי" — כלומר, מקובל על כל המעצמות הגדולות, שתדאגנה לקיומו.

מנוחה להתווכח על השאלה אם יש לקיסינג'ר כוונה, "לכפות" הפי דר ישראלי-ערבי, או לא. כל תפני סתו של קיסינג'ר מבוססת על הי הנחה שחובת המעצמות הגדולות היא לכפות על המדינות הקטנות הסדרים מרחביים, לשם קיום סדר עולמי יציב.

נבילים מהרגליים

דר סדר כפוי אין פירושו הסדר חדש. המתעלם מן האינטרסים של הצד השני. בוויאטנאם, שם הפעיל קיסינג'ר לראשונה את שיטתו המיוחדת ל"חיסול משברים", הוא לא הפקיר את הי מישר של הנשיא תיא, שליט סייגון. אבל הוא הכריח אותו לקבל הסדר, שתאם את האינטרס האמריקאי.

השיטה פועלת כך: קיסינג'ר, "ראשיהממשלה העולמי", מחליט מה טוב לכל הצדדים, ומהו החסר המציאותי הכביר, המתאים ליחסי

עם עמי מקנרו

הסוואה של נטר-שטעוטים —

ג'ר במרחב, מהפסקת-האש עד הפרדת-הכוחות, היו ניצחונות לי ארצות-הברית וליניסון — והנשיא היה זקוק להם כמו גויעימצאא לי לגימת מים.

תמורת שרותים אלה גומל לו ניסון במתן יפוי-כוח בלתי מוגבל ואימון מוחלט. כששלח אותו לראשונה לפקינג, נתן לו סמכות בלתי-מסויגת לפעול כראות-עיניו. "יכולתי למכור את אלאסקה לסיניס" התלוצץ קיסינג'ר בחזורו.

זהו חלומו של כל שר-חוץ. חלום ש-כימעט ואינו ניתן עוד להגשמה בימינו: להיות חופשי לגמרי מלחצים, לקבל יפוי כוח בלתי-מוגבל מראש-ממשלתו, לנהל מדיניות כראות עיניו ללא התערבות מן החוץ. לא רק אבא אבן, אלא גם ולטר של ואנדרי גרומיקו אינם יכולים לחלום על כך.

עיקור

"ישראל המהפכנית"

ניסון הכטיח, "דור של שלום". אבל אין הוא הוגרדיעתי, ולא היה לו תרשים כלשהו להשגת מטרה זו. קיסינג'ר סיפק לו תרשים.

תרשים זה לקוח ישר מתקופתו של מטרניך, מלפני 150 שנה. זהו תרשים שג סדר עולמי, הי מבוסס על מאזן-כוחות. עולם שבו כמה מעצמות גדולות מאזנות זו את זו ומהוות מישורה עולמית, כדי למנוע את הפרת הסדר בידי מדינות קטנות.

עולמו של מטרניך היה מורכב מרוסיה, צרפת, פרוסיה, בריטניה ואוסטריה — שזו האחרונה היתה לשון-המאזניים ובי עלת עמדתה-המפתח. גם עולמו של קיסינג'ר מורכב מחמש מעצמות: ברית המועצות, סין, אירופה המערבית, יפן וארצות-הברית. שזו האחרונה מהווה את לשון-המאזניים ובעלת עמדתה-המפתח, ב"חינת", ראשונה בין שוות.

את התקופה הראשונה של שילטונו — מאחורי-הקלעים, עוד בטרם היותו לשר-החוץ הרשמי הקריש קיסינג'ר לתקמת סדר עולמי זה. הוא החזיר את סין למיש פחתה-עמים, "הפשיר" את יחסי וושינגטון-מוסקבה, החזיר לארצות-הברית את חופש-התימרון בין שני הענקים האדומים היריבים. זה כשלעצמו היה הישג היסטורי. אפילו קנדי לא התקרב אליו.

מטרניך לא הקים רק סדר עולמי יציב. הוא גם דאג לכך ששום כוח מהפכני לא יפר את הסדר. זאת היתה דאגתו העיי קרית. לשם כך היה מוכן להתערב בכוח צבאי בעניינים הפנימיים של מדינות זרות, לדכא מהפכות שעירערו את היציבות, להפעיל את הצבא האוסטרי כמישי טרה בינלאומית מטעם "הברית הקדושה" של המעצמות הגדולות.

קיסינג'ר הקריש כמה שנים מי חיוו כדי להסביר ודחוקי מדינה יות זו שג מטרניך, שנחשב במאה הישג כריאקציונר מובחן וכאויב הקודמה. אין ספק שהוא רואה עתה את עצמו כמטרניך חדש — מדינאי המקיים את הסדר העויר

* בשעתו קנתה ארצות-הברית את אלאסקה מן הצאר הרוסי.

עם מארלו תומאס

ראש הממשלה

של העולם

עמיתו של קיסינג'ר קוראים לו לא פעם "פרופסור ביסמארק". על שם הקאנצלר הגאוני שהקים את הרייך הרמני (השני). הוא עצמו התנצל פעם, בהלצה על אי-בואו לפגישה: "מצטער, היה עלי להגוג את יוס-הולדתו של הקדוש שלי, ביסמארק".

אולם הגיבור האמיתי שלו הוא הגסיך מטרניך, שר-החוץ האוסטרי במחצית הי ראשונה של המאה הי-19, אדריכל השלום אחרי מילחמות נפוליון.

קיסינג'ר כינה אותו, כאחד מי ספריו: "ראשיהממשלה של אירי פה". על כך הגיב אחד מירידייו: "לקיסינג'ר עצמו לא נותר אלא לי היות ראשיהממשלה של העולם".

מטרניך ניהל את אירופה מאחורי הקלעים, כיועץ הקיסר שלו. הוא לא היה פופולרי, לא בדורו ולא בארצו. קיסינג'ר משתדל אף הוא לנהל את העולם מבלי להחזיק בעצמו בשילטון, אלא כיועץ הי נשיא האמריקאי.

הדבר אפשרי רק בארצות-הברית, שבה אין הממשלה אחרי אית כפני הפרלמנט, ואין שר כפות לאיש מלבד הנשיא. היחס בין שר החוץ האמריקאי ובין הנשיא דומה מאד ליחס שג שר אירופי למלך שלו במאה שעברה.

בין השניים שורר אימון מוחלט. ניכר

אן קיסינג'ר-פריישר
לא התאימה למטמ

סון יודע שקיסינג'ר אינו יכול להתחרות בו, כי ליהודי בעל המיבטא הגרמני אין שום סיכוי להיות מנהיג עצמאי ב"ארצות-הברית, ולהיבחר לכהונה רמה. מאז פרשת ווטרגייט, זקוק ניסון לקיסינג'ר עוד יותר, כי הוא האדם היחיד בממשלתו הנהנה מייחס חיובי ומהערכה כללית בציבור.

הצלחותיו האחרונות של קיסינג'ר

הוא כתב את נאומיו, סיפק לו רעיונות. קיסינג'ר רצה לעזור לו לקבל את מינוי המיפלגה הרפובליקאית לכהונת הנשיא — במקום מתחרו, ריצ'ארד ניקסון. כאשר בחרה המיפלגה בניסון, דיבר קיסינג'ר על "שואה". בעיניו היה זה אסון לאומי ואישי כאחד, כי דרכו חזרה לוושינגטון נראתה כחסומה.

קיסינג'ר בו אז לניסון, ולא הסתיר זאת. ניסון היה בעיניו בדיוק הטיפוס המאוס עליו ביותר — פוליטיקאי בינוני, אפס אינטלקטואלי, מנשק-תינוקות ומי דקלמטיסמאות. לדעתו היה זה האיש האחרון שהיה מסוגל למלא את התפקיד העיקרי, שהיה, לדעת קיסינג'ר: להסתלק מוויאטנאם.

איש אינו יודע בביטחה מדוע היטיב ניכסון דווקא על מתנגד מושג בע זה את תפקיד "היועץ לענייני הביטחון הלאומי".

השניים נפגשו פעם במסיבה של חגי המולד, ולא עשו רושם רב זה על זה. אבל כאשר באה ההזמנה, לא היסס קיסינג'ר לרגע. בהיפרדו שוב מעמיתו באר ארווארד, אמר להם: "סוף-סוף יכול שיג עון-הגדלות שלי להשתולל!" אם בכלל

ההורים

אילו שלו לישראל...

שינה את דעתו על ניסון, הרי זה היה לאחר מכן.

ושינגטון של ניסון היתה שונה מאד מבירתו של קנדי. במקומם של האינטלקטואלים הצעירים והמבריקים באו עורכי דין, מיליונרים-שלי-נפש, מנהלי-פירסומת, טואלי. הוא הפך לנערה-ששועים של הי חברה הגבוהה, וכך גם נוצרה לו ההילה של נערי-ששועים ומהבה-הדור.

מאשתו אן התגרש עוד ב-1964, מאחר שלא התאימה עוד למעמדו החדש. הפרוי פסור הקיף את עצמו בכוכבניות, זכה בסוג מיוחד של פירסומת, שהגיעה לי שיאה כאשר דוגמנית-עירום גילתה לעיי תונות פרטים על יחסיו האינטימיים עימה. מאז נרגע קצת, אולם טוריה-רכילות עדיין מלאים סיפורים על קשרי-כיסול עם שחקניות ונערות-זוהר, מו-א'ז'א גאבור וויל סנטיג'ון ועד לעלי מקגרו ומארלו תומאס.

אולם כל אלה מן שטויות. אחת שבילתה